

DESPERACKI (2) *ai*

Oba e prawdopodobnie jasne (tak w desperat), a jasne.

sg f G desperacki(e)j (1). ◇ pl L desperackich (1).

Sł stp brak, Cn: po desperacku s.v. desperackie, Linde XVI(XVIII) w.

Rozpaczliwy (2) : śpárći piśmem Haeretykowie/ do ośtátniey fię á práwie deśperáckiey obrony vćiekli SkarJedn 83.

Przen (1) : Więć ktemu/ w deśperáckich wrzodách ábo ránách/ żaden plaśtr iedno ten ktory kąśa/ nie bywa pożyteczny. PowodPr 85.

Synonimy: rozpaczliwy, rozpaczny, rozpaczony.

AC